

Skladaj so se kače okoli Mrojan (Ossiach) tako silno pomnožile, da je jih vse yamaglalo. Kuko so kmete o tisti okolici nadlegovali. V jizbe, krame, mlečne shrambe in postelje so jim ^{lele} & škodovali. Se pri mizi niso počoja imeli, ker so jim gladne kače & škodovalile. Največi škrah je jim par glavo velika bela kača napravila, ki so jo našli na Mročici (Göllitz-Alpe) črede napadati videli. Kmeti niso si vedeli pomagati; procalje so napravili, in na boje pote hodili, da bi dog to hudo kazen od njih odobruti. Vagorili. Pa tudi to ni hotlo pomagati.

Ko so vsaki ljudi o taki veliki stiski bili, in niso vedeli, kaj bi počeli, da bi se te nadloge znebili, pride neki dan o tisti kraj neznan moš, ki jim vse kače do ene potkončati obljubi, če mu le za gotovo povedati morejo, da velike bele kače vidili niso. — »Pismo je vidili nihaj,« mu odgovorijo nekteri iz množice, ki je se kraj tega čudnega moša zbrala.

Kdaj je dal skraj visoke smreke veliko yemado napraviti, in ko je bil že na vrh smreke glezal, kaje celo glomado od vseh krajev zasmotiti, in potem hitro v stran bežati.

Je se od kraja planu proti visoki smreki soigal, kar ogled tisti neznan moš kosteno piščal ko iz svojega aržeta, in začne tako močno piškati, da je vsim porušitih cinglalo. Hitro primatja in pridre od vseh strani strašna sila kač, yadov in mablasov & glomadi, in od neke čudne moči gnani vsi v ogrej potkačejo in tam poginejo. Na enkrat se pa zastane se močnejši pišk iz Mročice, da je vse priči joče strah in groza spredela. Moš na smreki to slišati, groz obledi, »Glej, meni, ni mi nič pomagala,« tako on zaopi je: »bela kača sem slišal zažvižgati, zakaj ste me tako zadelili? — Kodite pa saj tako osmiljeni, in ne pozabite vsakega leta na te den za me siromakom obogajine dajati.«

Končaj je oboječ te besede zekel, se strašna kača z neli kim hruscam kakol dereč potok čez steruo pečoo je privlekli, in se v jezero prekrucne, de pena kviško leti. Finalo na uno stran jezera priplava, in vsa razljutena & yollči glomadi prilomasti, se kviško na smreko yone in revačke v ogrej potisne. Strašno se kača v ogrej pramečuje in ždižga, pa silni ogrej jo kmalo potmaga. Tako je šepa kača, ki je čredam tojko škodo delala, s celim yadjim ga sodam poginula. Spet so mogli kmeti brez straha svoje posle opravljati, in pastirji na Mročici brez skrbí svoje črede pasti. Kroležni sojenec dobrotuiku se den doucunji ne pozabijo obljube svojih predodov, in vsako leto na tisti den v bogim obilue darove delijo.